

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Mariani Societatis Iesv

Nádasi, János

Romæ, 1658

Anno MDCXIV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42840

*Aegros vi-
sere.*

*Speculi
fol. 39.*

*Annua
pag. 218.*

*Dei Ma-
tris opem
exposcere
pro here-
ticis con-
uertendis.*

*Annua
pag. 301.*

*Item in
morbo.*

ploratâ iam valetudine aiunt ægro blandiri visam,
Deiparam, & puerum pomorum calathum illi ob-
tulisse, ac nauseam illi omnem, morbumque abster-
fisse. Sint Sodalitates, imò animæ nostræ, ancillæ
huius Dominæ. S. Bonaventura, *Ancilla*, inquit,
Dominæ MARIÆ est *quelibet anima fidelis*.

ANNO MDCXIV.

1055 Etiam hoc anno Virgo Mater operâ no-
strâ uti dignata est quando puellam Lutheranam,
ad quendam de Societate Patrem dicitur direxisse,
ut ab eo institueretur in fide. Virgo Norimber-
gensis, aiunt annuæ Rhenanæ, honestis, & copiosis
nata parentibus, Lutherano in ritu, Angelicæ Salu-
tationis formulam ex Catholico didicerat, eamque
DEI Matri studiosè recitabat. Quo genere officij
assecuta est, ignara licèt, ut Deiparam sibi concilia-
ret; cuius per quietem admonitu iussa est Bamber-
gam proficisci erudienda Catholicis instituti-
bus ab eo de nostris Patribus *qui designabatur*. Cu-
ius nocturni visi ut maior constaret fides, *ille idem
Sacerdos noster à Beata Virgine iussus est* (ut ipse aiebat)
aduenientem puellam excipere, ijs indicatis argumen-
tis, vnde posset agnosci; adiectis etiam ad ceteras
notas singularibus euentis, quæ Virgini Lutheranæ
omni vitâ obtigerant, vel ijs quoque, quorum vnum
DEVM conscium haberet. Aiebat hæc postea tum
iam Catholica; nulli hæretico posse accidere, ut cum
hæresi è vita decederet, cui cælorum Regina fuisset
in honore.

1056 In huius anni literis Antuerpiæ B. Virgo
Aspricollina, Fratris nostri, diris tetri morbi crucia-
tibus conflictati, *vois sollicitata* eum derepentè
persanauit, in quem summa Medicorum ars suam
vim omnem frustra expromperat. Et ad strangu-
siz,

ria, cruentique vomitus & laterum acerrimos dolores, accesserant atrocissima frequentium conuulsionum cruciamenta: vt ex copia fetidi puris ab ore manantis, & intolerabili immanium dolorum carnicinâ, medici conijcerent ei omnia viscera fœdis abscessibus, aut grangrænæ pestibus, tabida frustillatim decidere: vnde nulla vis humana eum ad vllam spem saniratis vnquam excitaret. Itaque quò minus præsidij sibi reliquum factum vidit æger in mortali ope, hoc acrius & confidentius animum erexit ad immortalium Patronorum exoranda subsidia; sed nominatim Magnæ Matris Aspricolinæ: cui, bonâ præsidum veniâ, cum vota nuncupasset, euestigio consanuit. de cuius morbo, & sanatione iurati Medici scripto suo & chirographo deinde responderunt: grauitatem multiplicis mali eam fuisse, cuius efficiendæ sanationi non repentina modò, sed cuiuscunque, ars nulla humana par esse potuerit. Sic Antuerpiensis epistola.

1057 Valencenensium quoque sociorum horatu pro ijs qui in subterraneis lapidibus cædendis laborant erectum in propinquo Sacellum DEI Parenti. Eiusdem è Sichemiensi quercu elegantissima efficta sigilla varijs in templis, eorundem Patrum operâ, collocata continuò celebrari cœpta sunt, multiplici depulforum morborum prodigio.

1058 Talabricensium sociorum vni, dum in pagana missione versatur, ægramque visens in putri scabello sedet, ita locutam ægram aiunt annuæ Toletanæ: Nocte superiore se vidisse Angelorum Reginam cælitibus comitatam, quæ sibi totâ nocte ad auroram vsque adstiterat, in eo ipso scabello, in quo Sacerdòs sedebat. Recordabatur omnium quæ Beata Virgo dixisset: nimirum collau-

pag. 616.
Ægror e-
ius exem-
plo inui-
sere.

Rosariū. dare mulieris deuotionem, quòd singulis diebus recitasset Rosarium, confessionem frequentasset & sacram synaxim, labores sustinisset patienter; ac tandem monuisse ut cum aliquo de Societate rem certam tractaret, cuius in confessione oblita esset annis superioribus. Perseueraret porrò in sua deuotione; seque apud IESVM filium ei patronam futuram. Inter quæ verba cum ægra complecti præ amore DEI Matrè cupiuisset, ipsa Virgo derepentè sublimis abiuit in cælum, multâ pompâ eam comitante.

Confessio. 1059 Occubuit hoc anno in via Mag. Gabriel Bayle Vrgeliam Gerundâ missus, ut humaniores literas doceret. Oppidani eius virtutem admirati, eum Sanctum appellabant. Morti proximo (ait Gerundense Collegium) oblata est *Deipara*, cælitum frequentissimo septa comitatu, ac deinde Christus ipse manibus texens corollam; quibus spectandis incredibiles animo iam prægustaret delicias. *Maxima portarum cæli MARIA*, inquit Rupertus Abbas Tuitiensis. Hæc vnâ cum IESV patuit Gabrieli hinc egressuro.

Ad confessionem benè faciendam eius opem exposcere. pag. 638. 1060 Apud Tarraconenses quidam post obitam confessionem, & sumptam Eucharistiam, dubitare cœpit an ritè fuisset expiatus; adhibuitque sibi Beatam Virginem, ut eius ope doceretur, si quid omisisset; cui per somnum indicata sunt certa quædam peccata, quæ iubebatur recollere apud Sacerdotem. Redijt ergò ad nos, aiunt literæ Toleranæ, ac multo cum fletu iterùm confessus, animo deinceps acquieuit, egregiè memor accepti à magna Matrè beneficij.

pag. 634. 1061 In Boetica verò quendam peccata ferè opprimebant. Sed illi opitulari visa est Virgo Mater. Eius enim ope implorata, grato sopore correptus,

reptus, videre sibi visus est Angelum, benè sperare, inbentem, & hortantem *ut adiret ad nostrum Collegium Cazorlanum, ubi apud Ministrum Collegij sarcinam deponeret.* Tum experrectus, ad Collegium, accurrit, Ministrum offendit, & magna voluptate, conscientiam expiat, DEI Matri, Angeloque obediens.

1062 Hoc anno Vallisoletanorum in Mexico Sociorum vnus repente conualuit, imploratâ DEI Matris ope, & eius sacri conceptus imagine capiti adhibitâ, cum antea salutem ipsius medici conclamassent, vt scribit Prouincia Mexicana.

Item in morbis.

1063 Lusitana demum quiddam affert quod omnes qui confessionem peccatorum instituunt ad implorandum IESV, ac MARIE auxilium blandè inuitat. Fœminam peccata sua nullius auribus in Sacramento vnquam committere audentem, quòd de secreti fide anxie dubitaret, iamque furenter extrema omnia molientem dæmon variè trahebat in barathrum, portentis quoque obiectis. Atque quiescenti adesse visa est seuerior Virgo Mater cum paruulo in sinu IESV, qui duos è Societate illi monstrans, Eia, inquit, hosce vide minimè suspectos quibus peccata tutò credas. Benè manè in templo Societatis, ante IESV & eius Matris aram supplex, ecce tibi duos illos de Societate videt tum primùm in oppidum appulso, templumque ingressos. Et imperata fecit, toto animo expiato.

*pag. 740.
In confessione.*

1064 Lublini Vngarus vir nobilis, sed ab auita fide alienus, à quodam de Societate inuitatus, vt postridie se susteret de fidei controuersis disceptaturus, & responsurus. Interim tamen, vt veteris Vngarorum erga Deiparam pietatis memor, se-
det

*Legere li-
bros qui
illi pla-
cent .*

*non qui
obsint le-
gemi.
pag. 406.*

*Illam pro
hereticis
orare .*

*In scrupulis illa
orare .*

*serm. 4. in
Nat. B. V.*

det in preces , eamque Præsidentem deligat disputa-
tionis, vnico veritatis studio instituendæ. Digres-
sus Vngarus, codicem accipit à ministro hæretico,
se concertationi paraturus . Prius tamen paret bo-
no Patris consilio, & se in conclaue ac preces dat,
effusus in genua; vt illa veritatis Mater, veritatem
quærenti, veritatis magistra, & conscientiæ sequestrâ
esset apud Filium: se certè in eius potestate tutu-
rum. Inde assidens, inquit annuæ, suam lectio-
nem aggreditur; sed ei vix oculos in apertum vo-
lumen demittenti, augusti oris formosissima Virgo
adstitit (seu visa est assistere) excussitque procul è
manibus damnati argumenti codicem, intentatis
minaciter pœnis, si pergeret porrò legere: qui ta-
men siue audacia, siue ab impotentia mentis librum
humi colligit: quam ad contumaciam excande-
scenti similis Virgo iterùm, sed asperius, librum
deijcit, additque seueræ expostulationis hæc verba:
Hæcine promissorum fides, quibus te adstrinxisti,
cùm inter precandum me conuideres? Tantum
verborum locuta cum indignatione, lumen extin-
xit, & abiit, vehementer emollitâ hominis contuma-
ciâ. Postridiè hæresim est execratus.

1065 Eodem hoc anno Limanum tyrocinium
scribit; adolescenti de antea acta vita molestâ reli-
gione stimulo, & sæpè cum lachrymis precanti
visum noctu per quietem, quasi Christo è cruce
pendenti à Matre Virgine susteretur, eiusdemque
clientelæ commendaretur, ac eiusdem Virginis
hortatu ad ordinem nostrum impelleretur, si qui-
dem absolui cuperet animi angustijs, & humanæ
vitæ periculis. Hugo de S. Victore: MARIAM, in-
quit, sæpissimè salutemus. *Sauit mare, fremunt venti,
surgunt fluctus turbulenti. Tu nos Mater, Perenates libera.*

Vlti-